

בדמות יבדוק ישראל ישעיהו וצדוק, בסער חנה אבן טוב וטושן וקרנמן.
אם מפ"ם תעשה צרות - נוציא מידי בנשוב שורח של מפעלים (חשמל, נפט, חמנע,
פוטאסיום) - ולפי שעה לא נחלק שלושת החיכים ונחכה לתחמתחות חדברים. החברים
קיבלו עמדה זו.

- ירדתי לת"א לאחר שראיתי את פולה בבית החולים. מרומ. אדלר אסר לי
כי מצבה הולך וטוב והוא מקוה שחוכל לצאת מבית החולים בעוד 7-8 ימים,
אם בינתיים לא יהיה כל סכך לא צפוי.

24.7.58, יום ח'

אבן משום מה לא חזר אחמול לווינגטון - והמסדנו יום יקר מאוד
כשעה טרומה זו, והסדר לא חובש אחמול אלא יובש חיום כשעה 3 אח"צ לפי שעות
ווינגטון. כלומר 10 בערב לפי חשעון שלנו. במקום לסחר לווינגטון נשאר
אבן יום נוסף בנ"י. ניהל שיחה עם המרשילד - שיחת חצופה ואוילית מצד
המרשילד שהתאונן כי אין אנו עוזרים לחוסיין והראיה - חסימת הדרך למסווה...

- בבוקר ברית טילה של ילדו של שמעון - בכית חולים בילינסון. חילד
נקרא על שם נחמיה ונחבדתי להיות הסנדק.

שמעון חזר הבוקר מפריט. נפגש עם גי מולה (לשיחה ארוכה), גיומה ועוד.
הסידורים על נשק זנעטו עד עכשיו יחסימו - אבל כל צעד חדש

מסוקם, כי די-גול שקוע בענין אלג'יר ולא יחייב בסרם יהיה ברור לו כיצד זה יסמיע על מחרון בעיה אלג'יר.

בינתיים האנגלים והאמריקנים לוחצים עלינו להרשות תובלה לירדן. סלגרפתי לאבן ולאלתי "הענה שהצענו חכנית לארה"ב וכללה להציל ולשנות המצב. הגשנו הצעות לאנגליה. דרושה החיצות דחופה על כל הבעיות או בינינו לבין ארה"ב, או בינינו לבין אנגליה או ביניהן לבין שתיהן. אנחנו רואים גם צרפת כמעוניין בבעיות המת"ח. על ארה"ב ועל אנגליה לדעת כי אנו חייבים קודם כל להבטיח קיומנו אנו ואנו בטוחים שיש ביכולתנו בעזרת המדינות שנמנו בשדר לנשיא לעשות שרות מכריע למערב כולו. לא נוכל לקבל התשובה היחידה שנרשה *cinleft* לזמן בלתי קבוע, המעמיד אותנו בסכנה חמורה מצד נאצר ומצד ברח"ם. כיחוד שלמות כל הפצרותינו סירבה ארה"ב לערוב לקיומנו כפי שהיא ערבה לקיום הרכיה ולוכסמבורג, ועכשיו לבעשה של מלבגון.

אנו נעלים עין עוד מספר ימים ממעבר טטוסים בריטים ואמריקניים עד שנקבל תשובה ברורה אם ארה"ב רואה חועלת בדיון אהנו על הצעותינו. וכן גם עד שנקבל תשובה מאנגליה. אין ארה"ב צריכה ורשאית לדרוש מאהנו סיכון קיומנו למנען קיום חסטר חומיין לכמה שבועות מארה"ב בעצמה אינה רואה שהוא בן קיימה.

אם החקיים ועידת שיסגה בהשחחשה ערבים נעמוד בכל חוקף על השתתפותנו".

- מארטור במרים נחקבלה היום ידיעה כי גי-מולה סטר לדי-גול על שחתו עם שמעון וארטור. גי מולה חוזר וטוען כי רה"ם רוחש אהדה רבה לישראל ואמר

שער חיום אישר כל בקשות הנשק שהובשו לו. מרם ידע על הבקשה להשאלת נשק, אולם הוסיף שלא יתנגד אם תוגש לו. אבל גי-מולה קובע שעם כל אהבת רה"מ לישראל עמדתו לגבי שחוף מעולה בלוי והדוק או בריח בצורה זו אחרת יומר מסויגת מעמדתו הוא. הסתייגותו נובעת מגישתו היסודית של די-גול לבעיות מדיניות ולא דווקא מהתייגות לגבי ישראל. די-גול אינו מוכן לקשור ידיו. הוא מעדיף כי ארצות ערב יחששו כברית ישראל וצרפת, כי חשש זה עלול להזקק מעמדה של צרפת בארצות ערב. יתכן לרה"מ יסנה לאחד ממנהיגי ערב ויציע סיחות ישירות עם צרפת. אבל לא יהיה בצעד זה נסיון להסחרר עם ארצות ערב על חשבון ישראל. כך ינהיג גי-מולה גם לגבי ארה"ב ויעמוד על עצמאות שחאפשר לו מנע יטיר עם ברה"מ. מהרד החוץ הצרפתי תוכן במדיניות זו של רה"מ. גי-מולה מסר לרה"מ על הקשר ההדוק שהוא מקיים עם חברי מפא"י. רה"מ אכר שהוא מחייב קשר זה ומסכים להמשיכו גם בעתיד.

- בישיבת כסה מסר חיים על הפגישה עם נציגי הצבא הצרפתי שהיו פה. הגיע למצע הערכה כמעט מנותף אם כי הצרפתים הדגישו ביחוד הסכנה תרוסית, וחיים ל. את הסכנה של נאצר כשמאחוריו עומדת ברה"מ. ציינתי ליקויים אחדים במצע: לא מודגש מי הן המדינות בטה"ח הטכוגלות לשמש חיץ להתפשטות נאצר, כמו כן יש לציין הסכנה של חזירת נאצר ללוב וע"י כך לכל אמריקה הצפונית.

ניקו - ראש המסלחת הצרפתית - בשיחה ערשית עם חיים הודה שאינו יודע מה באמת חושב די-גול. היועץ העיקרי שלו הוא קובוניה - ראש המטה של די-גול.

המכיוון ביניהם על דברים אלה: חימוט ישראל, לחץ על האנגלו סכסים לצידד ישראל בדברים שאין לצרפתים, אלטרנטיבה לסואץ (צנור נכס מאילח),

החיעצות הדדיות, יש חשש למצב הכספי הקשה של צרפת, הפסיקו ייצור ווטורים והטירו⁷ לא נכנס לייצור מטעמים פיננסיים.

סיים בצרפת אינו סם אלא 10 שעות בחודש, וחיים סבור שזה חורס חיל האויר הצרפתי (חיים ורן דורשים 180 שעות מיטה לשנה).

ניקו אמר שבאים האנגלים יעזבו את ירדן ומדינה זו תיפול בידי קעם - עלינו להכנס לגדה המערבית. הצרפתים מוכנים לתח לנו ציוד אוירי (סופר מיסטרס ווטורים), אבל שריון כבד - מטונים וסנטוריונים עלינו לחשיג במקום אחר.

אולם כל הגנרלים הצרפתים הודו ואמרו שאינם יודעים מהי מחשבתו של די-בול.

- בינתיים נודע לי כי גולדה אולי לא הוכל לנסוע למבישה עם די-בול, כי היא חולה וראובן מציע שאני אסע.

- הזמנתי לערב את ז'ילבר ואמרתי לו כי גולדה אינה יכולה לנסוע, ואיני בטוח אם אני יכל לנסוע ואני מבקש ממנו שיודיע זאת למח"ט החוץ מתוך בקשה לא לפרסם זאת לע"ע, שלא יפרשו שזוהי כחלה דיפלומטית.

- חערב בעשר ימסור אבן לדלס את השרר שלי בשביל הנשיא.

החלטתי לבשה בחר לירושלים לשוחח עם גולדה.